

עמ"ת 39508/01/23 - מדינת ישראל נגד גשאו ימר (עציר)

בית המשפט המחוזי בחיפה

עמ"ת 39508-01-23 מדינת ישראל נ' ימר(עציר)
בפני כבוד השופטת תמר נאות פרי
העוררת מדינת ישראל
נגד
המשיב גשאו ימר (עציר)

החלטה

ערר על החלטת בית משפט בקריות (כב' השופט יובל וסרקרוג) מיום 15.1.2023, אשר ניתנה במסגרת מ"ת 60390-12-22, וזאת בהשלמה להחלטות נוספות שניתנו באותו תיק.

נגד המשיב ושלושה נוספים הוגש כתב אישום המייחס להם ביצוע עבירות של התפרצות לדירת מגורים, גניבה, קשירת קשר לביצוע פשע והחזקת מכשירי פריצה - והכל סביב אירוע מיום 8.12.2022.

המדובר באירוע שבוצע בשיטה מתוחכמת, לאחר תיאום מראש, ובמסגרתו בוצעה הפריצה ונגנב רכוש רב בשווי שנאמד בסך של כ-300,000 ₪.

בד בבד עם כתב האישום הוגשה נגד המשיב (והאחרים) בקשה למעצר עד תום ההליכים.

ביהמ"ש קמא הנכבד בהחלטתו נשוא הערר קבע כי קיימות ראיות לכאורה ואף פירט בהחלטתו את הראיות הקיימות, אגב התייחסות לטענות שהועלו מטעם ההגנה באשר לאותן ראיות. במהלך הדיון שהתקיים בפניי, ב"כ המשיב מסר בהגנותו כי אין טענות מצד ההגנה בשלב זה בכל הנוגע לרכיב זה של החלטת ביהמ"ש קמא, ולכן לצורך המשך הדיון נצא מנקודת הנחה שאכן קיימות ראיות לכאורה (ויוער כי אף ללא ההסכמה אני סבורה כי החלטת ביהמ"ש קמא בהקשר זה מבוססת כדבעי על המסמכים הקיימים בתיק אשר אוחז שני קלסרים ואשר הושאר לעיוני).

באשר לעילת המעצר - כב' ביהמ"ש קמא קבע כי קיימת עילת מעצר עד תום ההליכים, הן נוכח המסוכנות הנלמדת מהמעשים המיוחסים למשיב, נוכח תיאור האירוע והיקפו, ואף קבע כי קיימת עילת מעצר נוספת שעניינה חשש משיבוש הליכי משפט. אף עם קביעה זו אני מסכימה וראו את פירוט הקביעה באשר למסוכנות האפשרית והשיבוש הפוטנציאלי בסעיפים 17-22 להחלטה קמא.

בהמשך ההחלטה קמא, ביהמ"ש בחן את האפשרות להסתפק בחלופת מעצר לגבי המשיב ולאחר ששמע ארבעה מפקחים שהוצעו, הורה כי המשיב יישאר עד תום ההליכים במעצר בית מלא, בבית אמו בפיקוח המפקחים שנקבעו, וזאת בעיר לוד. ביהמ"ש קמא קבע כי הוא התרשם שמערך הפיקוח נותן מענה הולם שיש בו כדי לצמצם במידה הנדרשת את המסוכנות ואת החשש משיבוש.

המדינה הגישה את הערר הנוכחי על ההחלטה מעלה, ומבקשת להורות על מעצרו בפועל של המשיב עד תום ההליכים. המשיב מנגד, מבקש להותיר על כנה את ההחלטה קמא.

על מנת שלא להאריך, לא אחזור על טיעוני הצדדים במסגרת הדיון בערר, אשר מופיעים בהודעת הערר ונשמעו במהלך הדיון כפי שמתואר בפרוטוקול, ואף מופיעים בטיעונים שנשמעו בבית המשפט קמא.

לאחר שקילת טיעוני הצדדים, אני סבורה כי מן הראוי להורות על מעצרו של המשיב באיזוק אלקטרוני.

מחד, אכן המדובר בעבירה שמשקפת מסוכנות ברף משמעותי נוכח החבירה של כמה יחדיו, נוכח התחכום והתעוזה, נוכח היקף הרכוש שנגנב, ויש אף לראות כי המדובר בעבירה שבוצעה במקום הרחוק משמעותית ממקום מגוריו של המשיב, ויש בכך כדי להוסיף מימד של מסוכנות הנלמד מהתכנון המוקדם (בש"פ 5431/98 **פרנקל נ' מדינת ישראל**, פ"ד נב (4) 268 (1998); בש"פ 5814/06 **מדינת ישראל נ' אוהיון** (14.7.2006); בש"פ 6422/07 **טאייב נ' מדינת ישראל** (16.8.2016); בש"פ 3621/09 **מדינת ישראל נ' פלד** (19.5.2019)).

בנוסף, נתתי את הדעת לטענות המדינה באשר לתמהיל של המפקחים ולכך שלמעשה במשך פרק זמן נכבד במשך כל שעות היום אמורה לשמש כמפקחת האמא של המשיב והמפקחים הנוספים ישמשו כגיבוי או כתוספת לפיקוח, אך רק בשעות מאד מצומצמות מתוך שעות היממה (וראו כי לא נקבע בהחלטה מי אמור לשהות עם המשיב בשעות אלו או אחרות ונוכח שעות העבודה של המפקחים נראה כי המפקחת הדומיננטית תהיה האם). לגבי האם, אף הועלו טענות בכל הנוגע לכך שהיא שמשה בעבר כמפקחת לגבי המשיב (בהליך קודם) אך הייתה הפרה בתנאי הפיקוח. נתון זה לא היה לנגד עיני בית המשפט קמא בעת הטיעון בפניו ואף אם יש קושי להעלות את הטיעון רק בשלב הערר, לא אוכל להתעלם מהנתון.

יובהר, כי בית המשפט קמא התרשם באופן ישיר מהמפקחים המוצעים ולא אתערב בקביעתו לגבי התרשמותו החיובית מהם, אך אני סבורה כי למרות ההתרשמות כאמור, יתכן ואין די במארג של הפיקוח האנושי, במיוחד שעה שלא נקבע בהחלטה מהם טווחי הזמנים בהם יפקחו על המשיב כל אחד מהמפקחים, כך שיש מקום לסברה שהאם תשמש המפקחת העיקרי במשך רוב השעות (ובאשר ליחסי הגומלין בין ההתרשמות מהמפקחים לבין הצורך בפיקוח האלקטרוני, ראו לדוגמא את בש"פ 5364/17 **מדינת ישראל נ' ניינאו** (17.8.2017); בש"פ 5785/21 **מדינת ישראל נ' נימר** (25.8.2021), ואת ספרם של שפירא, ברסלר-גונן, הלל, **הליכי מעצר מורהנבוכים (מהדורה מעודכנת ליום 6.6.22)**, עמ' 364.

מנגד, אני מסכימה עם עמדת ביהמ"ש קמא לגבי כך שניתן לאיין את המסוכנות גם באמצעי שפגיעתו במשיב פחותה מאשר מעצרו בפועל עד תום ההליכים. העבר של המשיב אינו בעל משקל באופן שמאיין את האפשרות להורות על מעצר בפיקוח אלקטרוני, והרחקתו משאר המעורבים מהווה נדבך נוסף ביכולת לאיין באופן משמעותי את המסוכנות.

לכן, במכלול, סבורני כי מן הראוי להורות על מעצר באיזוק אלקטרוני. אשר על כן, הערר מתקבל בחלקו באופן שיש

להורות על מעצרו של המשיב באיזוק אלקטרוני עד תום ההליכים.

אני משיבה את הדיון לבימ"ש קמא על מנת שייקבע דיון בנוכחות הצדדים בהקדם האפשרי לצורך הסדרת הדרוש הסדר ומתן החלטה מפורטת בדבר המעצר באיזוק אלקטרוני. על מנת להחיש את ההליכים - יש להתחיל בהכנת חוות דעת לצורך הפיקוח האלקטרוני מידית ולהגיש אותה לבית המשפט קמא.

המשיב ישאר בשלב זה במעצר עד מתן החלטה משלימה מטעם בית המשפט קמא.

אבקש מהמזכירות לשלוח העתק מההחלטה ליחידה הממונה על הפיקוח האלקטרוני אשר תכין חוות דעת בעניינו של המשיב וכן אבקש מהמזכירות להעביר העתק מההחלטה לביהמ"ש קמא הנכבד.

ניתנה היום, כ"ו טבת תשפ"ג, 19 ינואר 2023, במעמד ב"כ
העוררת, ב"כ המשיב והמשיב.